

Iacobi Menochij

terminis subiectis D. Consulens) quod absurdum sit vnu
22 habere cōmodū aquæ & aliū sustinere onera circa ipsius duorum r̄ndit Decian. in conf. 44. n. 159. lib. 4.

Respondeatur primò ex dictis supra a falso esse illud
præsuppositū, quod riui per quem fluunt hæc aquæ
scolaticæ sit Comitis: cū uerissimū sit esse Præsidis si-
cūt supra demonstratum fuit. Non reperio iam dicta.

Respondeatur secundo, verba cōventionis & pacti
esse adeo clara, ut cauillari nulla rōne possint, quod. l.
comes fruatur ipsis scolaticis post omnem vñm præ-
torū factō & siendō Præsidis. Habet ergo necesse
expectare Comes, quod scolatica exeat omnia præ-
ta Præsidis, & tunc vtratur eis super abundātibus, quæ
nec tam modicæ nec tam tenuis sunt valoris & pretij
quæ ferat impensa purgationis riui, & præstationis li-
brarū trīginta iuxta pæctæ & conuertiones. Et quidē
si Praes haberet prædia quæ habet Comes in loco
Magdalena, vbi pæct. scolatica ipsi Præsidī supabū-
danū deriuari possunt, sūnū prædicti purgationis ri-
ui ac solutionis annua dicitur trīginta librarū suscipie-
ret, ac mille libras Comiti sēmel tantū numeraret. Et
his satis, superq; existimo esse satisfactū alijs cōsidera-
tionibus eiusdem. D. Consulētis pag. 11. 12. & 13. ma-
teria ele odiolan eo scilicet Praes cū damno Comi-
tis vti velit his aq. Quinim contrariū esset verius, &
cōtra bonam fidem ortam ex pæcto si Præses dominus
aque tam principalis quam scolatica vti eis non pos-
set, sicuti conuentum fuit.

Sexto idē. D. Ponginib⁹ consulens pag. 14. fac. 1.
23 arguit quod cum verba contractus t̄ intelligi debeat
secundum tēpus contractus. l. Rutilia Polla, ff. de cō-
trah. empt. & ibidem doctores, dicendū est Præsidem
nō posse vti his aquis nisi pro irrigatione pratorū que
irrigabat tempore factæ inuestitura vñq; in præfens.

Respondeatur, repugnare manifesta verba conce-
ssioni & inuestitura, quibus conuentum est, qđ Vice
com. Præsidis autores vti possent his aquis non solū
tunc factis, Sed etiā p̄ fiendis. Si ergo noua prata fieri
curauit Praes, quid causa est, quo minus potuerit duo
decim ab hinc annis plus minus noua prata in locis
inferioribus fieri & stabiliiri & ea his aquis irrigare.

24 Et propterea nihil ad rē pertinet regula dicta t̄l. Ru-
tilia Polla, qua loquitur, quando simpliciter res vendi-
ta fuit, non expresso aliquo tempore. Nam tunc intel-
ligitur, vendita in eo statu in quo tunc reperitur: se-
cūs est nostro in casu, in quo adiectum est etiam tem-
pus futurum, ne m̄pe pratorum siendorum.

S V M M A R I V M .

1 Subhastatione ita verum pretium, iusñq; probari, ut po-
stea cōtractus rescindi non potest ex l. 2. C. de rescin. 2.

3 Subhastationem iteratam neque cōmunitati concedi p̄
textu laſionis.

4 L. 2. C. de rescin. vend. remedii cessare cū venditor sciuit
pretium iniquum, item cum venditor promisit obser-
uare contractum.

6 Laſionē non considerari, cum venduntur cōitas incerti,
Venditū reditibus in certis non posse deduci laſionem.

7 L. 2. C. de rescin. vend. non habere locum, cum vndantur
datiagabellæ.

Gabellæ fructus pendere à fortuna & casu.

Reditus ex pedagijs & gabellis esse incertos.

8 Contractus in certis, non finem spectari quoad laſionem.

9 Valorem rei ex capite laſionis rescindende considerari
ex initio contractus.

Laſionem vñla dimidiā in casu l. 2. C. de rescin. opor-
tere adesse contractus tempore.

10 Reditus variationem non præsumi in spatio ann. triū.

Reditus & gabellæ, valore sumi ex p̄teris annis trib.

11 Remissionē mercedis fieri conductori pacto damnum fa-

ctis Principis, vel aliter pacto magnum damnum.

13 Locatorem non posse augeri pensionem, si conductor mul-
tum lucretur.

Pensionē mercedis conductori non augeri licet multum
lucretur.

Conductor non posse augeri pensionem, nisi lucretur plu-

tra dimidiā.

15 Remissionem pensionis nō fieri conducere nisi laſio ex-
cedat dimidiā.

16 Locationis contractum esse bona fidei.

Compensationem esse crediti, & debiti contributionem.

F A C T I S P E C I E S .

Dominus Aurelius Sibaldus conduxit à R.C.
datum panis, vini, & carnium, ciuitatis Ale-
xandriæ pro tribus annis inchoandis in Calēdis Ja-
nuarij 1601. pretio lib. 9. 530. brevis moneta, que de-
ductis auantagj's reducitur ad lib. 9. 120. & faciunt
lib. 9. 464. moneta longioris singulo anno pacto adie-
cto his verbis scripto.

Et per rispetto del vino, & carni, che si venderanno
à detti soldati, & genti di guerra, & per causa lo-
ro senza datio, si promette al detto incitatore, che se
glifarà il debito restauro, & cōpensa, hañdor risguar-
do alla quantità della gente di guerra, che sarà allog-
giata in detta città, & corporanti. Et questo d'anno
in anno, portando però li detti datarij le debite fedati
d'anno in anno dal Referen. il quale haue a cura delle
bollette della esētione de soldati da questo datio,
& con assistenza della persona, che nomina al Gouer-
natore a S. Eccell. &c.

Præsupponitur etiā in facto, quod milites seruan-
tur immunes à predictis datarij & gabellis: cū taber-
narj's, à quibus emant vñm conductori autem ipse
tenetur R.C. compensare id totum quod exegisset ab
ipsis militibus, si non haberent communitatē.

Præsupponitur quod Illustrē Magistratum ordi-
narium pro nouem primis mensib. anni 1601. cōpen-
sasse dicto Sibaldo dictorum datorū conductori lib.

1. 26. cum confectis calculis buletarum vñi à mil-
titibus empti ad tantā summā ascendiſet: cū verò idē
Sibaldus cōductor pro tribus ultimis mensib. eiusdē
anni 1601. peteret ab eodē Ill. Magistratu ordinario
sibi cōpensiari alias lib. 5036. opposuit sē fiscus aſ-
fers, cōpensationē hanc fieri non debere: quia alioqui
ipsa R.C. non solum aliquid ex ipso dario perciperet:

Sed et nō leue damnum sentiret cum dario fuerit loca-
tum annua mercede seu pēstione lib. nouem milliū cen-
tu & viginti: & tamē cōpēsatio seu restaurū ascēdat
ad summā lib. decem septē milliū centū & duorū.

Queritur nunc, an R. C. ita laſia iure dici posit,

vt ei liceat recedere à predicta locatione, vel potius
obseruādus sit ipse cōtractus, & admittēda cōpēsatio

in dicto capitolo subhastationis promissa & conēta.

Initium à Domino.

C O N S I L I V M M C X X I .

Ixistimo R. Cameram neclaram nec iufe-
recedere posse à locatione: Sed omnino
teneri eam obseruare, ac etiam cōpensa-
re conductori ab eo datum non exactū à
militibus cauta immunitatis sibi ab ipsa
R.C. cōcelsa. Huius veritatis demonstrād̄ gratia tria
explicabo,

Consilium MCXXI.

39

explicabo, quorum primum est; Regiam Camerā nul-
la ratione prætendere posse contraetus rescissionē p̄
textu alicuius laſionis. Secundum est ipsam R.C. non
probare nec demōstrasse à se allegatam laſionē. Ter-
tū est, cōductore iustè petere prædictā cōpensationē.

Quo ad primā multis rationib. & argumentis de-
monstratur fiscum non posse prætendere rescissionē
huius cōtractus p̄textu laſionis. Nam certum & cla-
rum est hoc datum seu gabellæ panis vini & carni,
locatā, vel, vt alij scribunt venditā fuisse ad hastam,

Contractus autem & alienatio facta mediātē subhasta-
tione non rescindit causa & p̄textu laſionis cū simili
in cōtractu & alienatione locum nō habeat dispo-
nitio. t. 1. 2. C. de rescin. vend. sicuti tradunt & declarat

Bart. Bald. Ang. Caſten. Alex. Guido Papæ Io. a Pla-
teia, Panthaleon, Cremensis, Fabianus, & Afflict. quos
retulit & secutus sum ego in conf. 843. n. 28. & in col.

844. n. 33. lib. 9. vbi adduxi etiā Alciatum in resp. 110.
n. 1. 2. & 3. secundum impressionē antiquā Lugdu-
nensem; R̄ndit sanè Alciatus, vēditionē seu locationē
vectigalē seu gabellæ vendidi salem factam ab hoc

eo dē illustri Magistratu ordinario nō potuisse rescin-

di p̄textu laſionis: cum nemo plus obtulerit. Et sub-
hastatione probare iustum pretium: ob id (inquit Al-
ciatus) non pōt̄ videri subfesse laſio. Et adiunxi ego ip-
se in d. conf. 844. n. 35. egregiā doctrinā Albericū in l.

& si sine. §. quāsum. ff. de min. scribit sanè Albericus
Cōe Bergomi incantasse seu subhastasse datia, & per-
fecto contractu post plures dies appatuſe plures of-
ferentes. Dubitatum fuerat, an admitti debet iterata

3 t̄ subhastatio & licitatio tanquam quod Cōitas fuisse
laſia, affirmat Albericus decifum fuisse, admitti nō de-
buisse per tex. l. 1. & 1. 2. C. de vend. reb. ciuit. li. 11. Et

quia fides hastæ fiscalis non debet decipi. l. si hypothe-
cas Cod. de remiss. pig. Et Albericus..... secutus est

Afflic. in decis. 340. qui testatur Cōsilium illud Nea-
politanum idem decidisse in locatione seu venditione
redditus salis, subhastatione facta. Nec repugnat qđ

ibi Afflic. n. 2. in fi. præsupponat eo in casu abfuisse
iustum pretium: cū nemo plus obtulerit: & cum plus

quam ante multos annos gabella seu datuſ hoc fuerit
locatum, vt dicā infra. Et hoc in casu certū est prædi-
ctum illustrē Magistratum sciuſſe valorem & redditū

4 huius datij & gabellæ, & ideo celiſſat dispositio dictet. l.

2. C. de rescin. vend. vi post Bart. & alios plures scripsi
ego ipse in conf. 843. n. 30. & in d. conf. 844. n. 38.

quibus in locis, n. 31. & 39. Subiunxit, celiſſare dicti po-

ſitionē dicta t̄l. 2. quando vendor vel locator promi-
ſit nō contrauenire; sed ratuſ, gratiū & firmum habere.

Quo ad secundū; dicendū pariter est, sicuti non pro
basse nec demōstrasse, nec demonstrare posse se laſ-
sum hoc in cōtractu.

Primò, quia cum locati, seu venditi fuerint redditus

6 incerti futurū annorum, cōsiderari nō potest t̄ laſio,
sicuti post Bal. in l. 2. C. de rescin. vend. & Panthaleo-

nem, Crem. ibid. n. 34. & ego ipse r̄ndi in d. conf. 843.
n. 34. & 844. n. 43. subiungit ad rem cōferre text. nota.

l. si ea lege. C. de vñſis cuius verba hæc sunt, si ea lege
possessionē mater tua apud creditorem suū obligavit,

vt fructus inuicem vñſarum consequeretur, obtenu-
maioris percepti emolumenti, pp. incertum fructuum

euuentum, rescindi placita non possunt, Quibus verbis
intelligimus ratione incertitudinis futurū fructuū

aliiquid iudicari iustū, quod si appareret certum esset
in iustum. Ita r̄ndum illud in cōpendium rededit Bald.

ibidem, qui col. 2. vers. cū vero scriptis, qđ is, qui emit

7 t̄ fructus, redditus, & prouenit pedagiū conqueri non
pot̄, si parū aut nihil percepti, ex quo emit ea, quæ pen-
tent à fortuna. Ita ergo econtra ego ipse adiunxi con-

queri nō potest vendor illorum redditū si emptor bo-
na fortuna plus solito percepit. Et eodem responso in

Liber Duodecimus.

specie prop̄e concludit Bal. in conf. 29. Quia ex facto,
col. 3. li. 5. quod Cōitas oppidi Massiū conqueri nō po-
tuit, & si Scarap., cui annuum redditum exigendum
ex vectigalib. & pedagijs Cōitas ipsa vendiderat m̄nl-
tum lucretus fuerat: cū principiū contractus t̄ nō au-
tem finis spectari debeat. Et simili in casu r̄ndit Rom.
in conf. 423. n. 10. Bal. & Romanū secuti sunt a me re-
lati in præcitatō in conf. 843. num. 37.

Secundū accedit, quod cum venditio seu locatio hu-
ius datij, seu gabellæ facta fuit pro maiori pretio quā

multis & multis annis p̄cedentib. sequitur dicendū;

8 nullam laſionem ex parte fisci considerari posse cum
pensio & pretium ſtri locata, ex qua redditus & fructus

percipiendi sunt, consideratur secundū tempus cōtra-
ctus, quanti scilicet confuseit locati, vel uendi. Ita Ro-
manū in conf. 423. n. 1. quem secuti sunt Bursat. in cōf.

389. n. 19. & Caroccius in trae. de locat. & conduc. in

tit. de confuet. 2. & in tit. de rescin. vend. n. 13. & 16. &
in d. conf. 483. n. 37. & in d. conf. 484. n. 51. qui n. 55.

post Afflictum, Pinellū, & Io. Bapt. Lupum, fabiūgit,

10 quod ad sciendū quā ſreditus & fructus in futurū
percipi possint, habenda est ratio trium annorum pro-
ximè p̄teitorum, certū autem est in casu nostro an-

te annum 1601. quo tpe facta est hæc locatio, permū
tos annos, pretium seu pensionem huius datij & gabellæ
nō excellit libras quinque mille: & in locatio hec,

de qua agimus facta fuit pro pensione & pretio libra-
rum nouem millium quingentorū sexagintaquatuor.

Quibus accedit non leuis quantitas, quam

Iacobi Menochij

C. loc. Aret. in cōf. 3.2. col. 1. & alios plures ego ipse in li. 2. de arbit. iud. casu 76. n. 5. & illis accedunt Bōs. in trac. caſarum crimin. in titu. de remiſſione mercedis. n. 4. & n. 36. & 48. Alba in conf. 3.18. n. 5. & n. 27. li. 2. & Franc. Viuius in ſuis cōibis opinionebus, in verbo conductor non debet augere pensionem, niſi lucrum à ſe factum excedat diuidia ipsius pensionis. Qd̄ verò in caſu noſtro conductor iſte tm̄ non fecerit lucri, ex iplo exactionis libro & calculo facile erit cognoscere.

Quò ad tertium arbitror concludendum conduc-
torem iuſtè petere prædictam compensationem: quan-
do quidem iuri & aequitati conuenit, præſertim in con-
tractu locationis & conductionis, qui bone fidei eſt,

ſeruare conuentiones & pacta. l. 1. ſ. vlt. ff. de pactis,
& l. 1. ſ. si conueniat. ff. depoſi. & in ſpecie locationis
& conductionis probant. l. ſi quis fundum. l. ex con-
ducto in prin. & l. ſi menſ. ſ. conductor. ff. locati, & ſcri-
bunt ſocin. iun. in conf. 78. num. 7. lib. 2. Paſtum au-
tem & conuentio eſt, quod conductor fieri à fine de-
bitum reſtaurum & compenſatio. De reſtauro hoc in
caſu non agitur, cum reſtaurum dicatur, quando con-
ductor ob damnum à ſe paſſum fit remiſſionē mercedis
aliqua ex parte; ſicut ſcribit Bōſius in trac. caſarum
animalium in titu. de remiſſione mercedis publica. nu.

14.45. Agitur itaque de compensatione t̄ quā dicitur
debiti & crediti contributio. l. 1. ff. de compenſa. &
intelligitur debiti ab utraque parte inter ſe ſcilicet cō-
trahentes, vt declarat glo. in dicta. l. Eſt ſanè noſtro in
caſu debitum ex parte fisci, cuius nomine & manda-
to conductor non accepit pecuniam à militibus propter
immunitatem eis à R. C. tributam, vt declarauit
ſupra in tertio argumento præcedentis dubitationis,

ex parte verò ipſius conductoris eſt creditum erga ip-
ſum fiscum ſeu Regiam Cameram, ad cuius com-
modum & vilitatem conductor non exigit à militibus
quod exigit, ſi R. C. eos non feciſſet immunes.

Nec predicitis repugnant aliqua, quā obiicit fiscus

Primo obiicit, quod conductor fraudem commiſſe-
rit in detinumentum R. C. dum conuentione fecerit
cum hospitibus ſeu tabernarijs Alexandriae, quod ipſi
tabernarij certam annuam pensionem ſibi conductori
præſtarent, vt deinde ipſi tabernarij liberè & ſine ſolu-
tione gabellæ vendere poſſent vinum dictis militibus;

Quod (inquit fiscus) arguit immunitatem militum non
abſorbiſſe totum datu. & cōſequenter ipſius datu &
gabellæ conducentem nō poſſe prætendere remiſſionē
totius pensionis, immo maiorem quā ſit ipſa penſio.

Relpoſadem habendam non eſſe rationem conu-
tione facta inter tabernarios & conducentem datu. Sed
conſideranda eſt pecunia non exacta amilitibus
quam exigit ipſe conductor, ſi ipſis militibus data
non fuſſet immunitas à R. C. cuius commode & vili-
tate cedit ipſa immunitas, cum loco partis ſtipendiij ip-
ſorum militum conueſſa dici poſſit. Quod verò dicitur
de conuentione inita inter conducentem & taber-
narios, dicimus conuentione ita ſe habere, quod reſpe-
ctu ciuium & incolarum ementiam vinum, taber-
narij ſumma pecuniarū conuentum ſoluerunt, reſpectu
verò militū eos immunes cōſeruarent, vēdēo eis viñū
minori preto quam dictis ciuibis & incolis vident.

Secundò obiicit R. C. ſeu fiscum in locatione da-
tij & gabellæ promiſſæ ipſi conducenti facere debitum
reſtaurum: quo caſu intelligendum eſt de reſtauro ſe-
cundum ius commune. Et ideo non ſuffici allegare
(inquit fiscus) totuſſe milites præſeruatos immunes:

Sed probandum eſt, quod attenta ipſa immunitate non
perceperit conductor diuidiam pensionis. Quod nec
probatum eſt (adiungit fiscus) nee probari poſſe credi-

tur: cum veriſimile non ſit, maiorem fuſſe numerum
militum quam reſiduum populi, qui in ea ciuitate &

uridictione viño ad minutum vtiuit,

prædictos neptes & neptes, pronepotes & pronepotes

Initium à Domino.

CONSILIVUM MCXXII.

Egregia eſt controuersia & diſputatio, an
emphyteuſis ecclæſiaſtica alicui conveſſa
pro ſe filijs, hæredibus & ſucceſſoribus
viſe in ipſius emphyteoſe tertiam gene-
rationem, confeatur etiā conveſſa pronepo-
tes & pronepotes ex filia dicti emphyteoſa, ita
quod ad eas trafeat ipſa emphyteoſis? Dubitatio circa
hoc veſtatur, an neptos, neptis, pronepotes & pronepotes
ex filia dicantur ex generatione ipſius auti materni?
Et quidem dicendum atque reſpondendum eſt,

prædictos neptes & neptes, pronepotes & pronepotes

Consilium MCXXII.

40

ex filia eſte & diei ex generatione ipſius auti materni.
Hanc veram & receptā ſententiam probabimus pri-
mū iuribus, rationibus, & doctorum auctoritatibus.
deinde conſutabimus ea, quæ pro contraria opinio-
ne adducuntur.

Primo itaque probatur haec ſententia Constitu-
tione Imperatorum Seueri, & Antonij in l. 1. C. de con-
dit. inferti, cuius verba haec ſunt. Cum teſtatorem fi-
deicommissum Tralliano ab eo, quem pro parte hæ-
redem inſtituerat, reliquie proponas, ſi ſine liberis
inſtitutis diem obiijſſet: iſque neptem quem ex filia
inſtitutus eſt, ſi neptem quem ex filia ſuſcep-
tus, ſignificatū iſ Imperatores, aum mater-
num dicit ſuſcipere neptem ex filia. Atqui ſuſcipere
filium vel neptem nil aliud eſt quam generare & ſe-
procureare; ſicut haec in ſignificatione accipiunt idem
Imper. Antonius in l. 1. C. de poſth. hæred. inſtit. Ci-
cero in act. 5. in Verrem. Suſcepere enim liberos nō
ſolum tibi, Sed etiam patri & Cornelius Tacitus in
lib. 2. Ducere vxorem, ſuſcipere liberos, ne clarissima
familia extingueretur. Ergo nepos, neptis que ex filia
dicuntur ex aui materni generatione. Ita voluit argu-
mentari Caſtreñ. in confil. 316. ſupraſcriptus. domi-
nus Consultor col. 2. verſic. item teſtus lib. 2.

Secundò ſuſfragatur conſtituſi Bonifacij 7. Pont.
Max. in capit. ſtatutum faſicis in princ. de hæret. in 6.
cuius verba ad ſcribere placet. Statutum faſicis reſo-
ratiſ Inno. & Alexandri prædeceſſorum noſtorū:
ne videlicet hæretici, credentes receptratores, deſen-
tores & fautores eorum, ipſorumque filii viſque ad ſecun-
dam generationem ad aliquod beneficium ecclæſiaſti-
cum, ſeu publicum officium admittant &c. Illud no-
men t̄ generationem, ſumitur pro gradu, ſicut ſtatim
ſignificat ipſe Pontifex hiſ verbiſ, priuim & ſecun-
di gradum per maternam verò ad priuim dum ta-
xat volum hoc extendi. Ita etiā ſumit glo. in cap. 1. in
verbo. gradum. Qui feudum dare poſſi. Atqui clarum
eſt, quod inter deſcenſores eſt dare gradum; t̄ quia
5 filia eſt matris ſua in priuimo gradu: neptos t̄ neptis
ex ea in ſecondo gradu: pronepotes vel pronepotes in 3.
§. 1. in auth. de hæred. ab infeſta. vbi glo. in verbo,
cuius libet gradus, & in uero ſiuſ ex fanineo genere
deſcenſores &c. Ergo eſt etiā diſteria generatione-
num, vt filia ſit matris ſua in prima generatione, ne-
pos vel neptos ex ea in ſecondā, & ſic de ſingulis. Ita
arguit Caſtreñ. in dicto confil. 316. colum. 2. verſicu-
lo item videtur eſſe.

Tertiò perpenditur iterum prædicta conſtituſi Bo-
nifacij 8. cap. ſtatutum, iuſta glossa quā declarando
textum ponit extremum in muliere hæretica, dicens
quod eius fili⁹ tantum tanquam de eius prima genera-
tione erunt inhabiles ad beneficia, non autem ne-
petes. Si ergo filii ſunt de generatione matris, licet mater
ſit extrema patientis, dicendum eſt pariter, dictos fili⁹
eſſe de generatione auti materni, mediante instru-
mento matris, ſicuti instrumentum facit domum, ni-
hilominus & faber iuxta. l. 1. ſ. per procuratorem ff.
de acq. poſſeſſi. Ita arguit Caſtreñ. in dicto confil. 316.
col. 2. verſic. ſecondo modo.

Quarto accedit quod Nomen generatione eſt nomen
natura deſcenſores ab actu naturali, ſcilicet genera-
ndo. Ergo conſtitui non debet diſteria inter mas-
cuſos, & feminas generantes arg. l. quinque ſ. parentes
ff. de in ius voca, iuſta traditione Barto, in l. tutelas.
in princ. in tertio notab. ff. de captis dimittit. cū, di-
xit, quod mater & filius ſunt nomina appellativa natu-
ra. Ita arguit idem Caſtreñ. in eodem confil. 316. col.
2. verſicu-lo item hoc.

Quinto ſuſfragatur, quod ſi aliter diceremus, ſequ-
etur: quod Saluator noſter. Dominus Ieſus Christus
non fuſſet de generatione t̄ Dauid, quia natus eſt ex
gloriosa Virgine Maria Domina noſtra, quā ex stir-

pe David fuit, cuius contrarium oſtentit Sanctus E-

uangeliſta Mattheus cap. 1. hiſ verbiſ liber

generatio- ni leſu Christi fili⁹ Dauid. &c. Et ſi dicatur ibi non

demonſtrari generationem Dauid, Sed Christi, qui

dicit generationis Ieſu Christi.

Reſpondetur; quod nomen hoc, generatio t̄ ſit no-

men verbale comprehendit generatum & generantem,

iuxta l. 1. ff. de duobus reis & l. 1. C. de procura, neceſ-

ſe eſt dicere; quod ſi demōſtratur generatio Ieſi Chri-

ſti generati ſecundum carnem, oſtentit etiam gene-

ratio generantiſ: & tamen Dauid t̄ nō generauit Chri-

ſtum per maſculum, Sed per feminam quā fuit de stir-

pe ſua. Sequeretur etiam, quod ſi fæmina non diceret

generare, quia eſt patiens extreum, Sed maſcu-

los, ſequeretur in qua, quod Ieſus Christus non eſſet

generat̄ ex gloriouſiſſima Virgine Maria; & ſic non

fuſſet homo: Sed purus Deus; quod eſt hæreticum

dicere: quia ſic purus Deus fuſſet crucifixus, vt habe-

tur in ſermonibus Beati Leonis Papa, & legitur in

Symbolo Sancti Athanasi. Ita arguit idem Caſtreñ.

in dicto confil. 316. num. 2. & probant Boerius in q.

241. nu. 6. Guiel. Benedictus in capit. Raynūtius in

verbo, mortuo teſtatore in l. 2. num. 24. de teſta.

Sexto conſert quod in actu generandi mater t̄ p̄

bet materiam, pater verò formam: & viuim ſine alte-

ro non ſufficit, ſicuti teſtantur Phisici ac Philosophi,

vt Auicena, Aristoteles & alii allegati à Caſtreñi, &

Boerius, quo ſtatim referam, & cum ergo ita mater

ingenerando filium concurrit ut pater, ſequitur dicen-

dum, quod ipſe filius ſic diei debet ex matris generatio-

ne: ſicuti ex generatione patris. Hinc dicimus, matr-
imonium de nominati a matre, non autem a patre, pro

p̄terea quod in generatione filii plus conferat mater

quam pater. Ita Ludouicus Gomezius in ſ. fuerat nu-

2. inſtit. de actio. Hoc argumento viſi ſunt Caſtreñ. in

dicto confil. 316. col. 2. ver. præterea, ut dicunt Boerius

in dicta q. 241. nu. 8. Guielmus Benedictus, & alii nō

nulli, quo ſtatim referam

Septim & vltimo, haec controuersia definit au-

toritas quam plurium iuriſiſſimorum, qui in ſpe-

cie t̄ Emphyteuſis ecclæſiaſtice conveſſa pro ſe filiis

& neptibus viſque in tertiam generationem affirma-

runt, intelligi conveſſam etiam pro neptibus & pronepo-

tibus ex filia ipſius acquirentis. Ita ſan̄e tres & vigin-

ti iſi doctores, quoſ ſuſtinent, quos ex ordine reſeram.

Accurſius in ſ. alienationis in verbo, Emphyteuſis

ecclæſiaſtamic in auth. de non alien. reb. eccl. quem

ſic intelligent & declarant Caſtreñ. in confil. 316. ſuſ-

tradicuſ do. Consultor col. 2. ver. Sed in contrarium

lib. 2. & Tiraquellus quoſ ſuſtinent in ſuo loco reſeram.

Speculator in titu. de locatio, ſeu de emphyteuſi ſ.

nunc verò aliqua numero 93. verſi. centefimo quin-

quagimo quinto.

Iacobus Butrigarius in dicto ſ. alienationis.

Azo eodem in loco Duo iſi ſic reſeruntur à Tiraquel-

lo ſuo commemorato.

Baldus in l. 2. num. 7. verſic. Idem ſi conceditur C. de

iure emphyteuſi.